

Beslutsnummer ME § 172

m.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia till: n.nm@regeringskansliet.se

Ordförandeskrivelse: Remissvar/Yttrande ärende M 202201152

Sammanfattning

Bygg- och miljönämnden i Herrljunga kommun har tagit emot en remiss från Regeringskansliet angående *Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdrag om EU-förordning om minimikrav för återanvändning av vatten*. Remissutskicket innehöll:

- E-postutskick angående remiss och anvisningar för remissvar
- Regeringens beslut att ge Naturvårdsverket i uppdrag att analysera vilka åtgärder som behövs för att genomföra EU-förordningen om minimikrav för återanvändning av vatten
- Redovisning av regeringsuppdraget
- Förteckning över remissinstanser

EU-förordningen om minimikrav för återanvändning av vatten beslutades inom unionen under 2020 och ska nu implementeras i medlemsländerna. Förordningen är framtagen med anledning av vattenbrist i framför allt södra Europa för att reglera den cirkulära ekonomin av vatten. I Sverige återvinns renat avloppsvatten inom jordbruket på ett fåtal platser, varav det mest utbyggda systemet finns på Gotland.

Mottagande och användande av återvunnet avloppsvatten omfattas varken av anmälningsplikt eller tillståndsplikt enligt miljöprövningsförordningen i dagsläget. Naturvårdsverket föreslår i sin redovisning av regeringsuppdraget att produktion och användande av återvunnet avloppsvatten ska klassas som B-verksamhet.

Beslutsunderlag

Remissutskick i ärendet daterat 30 augusti 2022.

Yttrande

Bygg- och miljönämnden i Herrljunga kommun bedömer, i motsats till Naturvårdsverket, att ett anmälningsförfarande bör gälla för jordbruks användning av det återvunna avloppsvattnet. Nämnden föreslår att återanvändning av återvunnet avloppsvatten inom jordbruket förses med en ny verksamhetskod i miljöprövningsförordningen och klassas som C-verksamhet, enligt nuvarande svenskt system.

Nämnden föreslår fortsatt att utgångspunkten i ett sådant anmälningsförfarande ska vara att förbud ska beslutas för återanvändning på platser där riskerna med återanvändningen är större än miljönyttan, dvs. inom t.ex. vattenskyddsområden, i närheten av större vattendrag och Natura 2000-områden. I bedömningen förutsätter nämnden att det återvunna vattnets innehåll

av t.ex. smittämnen, metaller och antibiotika utreds i det tillståndsförfarande som görs i samband med produktion av avloppsvattnet och att tillstånd nekats om vattnet inte lämpar sig för återanvändning.

Nämnden bedömer att ett tillståndsförfarande för användning av återvunnet vatten inom jordbruket är en oproportionerligt komplicerad process då flera formella steg måste gås igenom (samrådsprocess, bedömning om betydande miljöpåverkan, kungörelse etc), vilket är kostnadsdrivande för verksamheterna och i praktiken kommer att innebära att jordbrukens tröskel till att börja använda sig av återvunnet avloppsvatten blir större. Då ett anmälningsförfarande innebär att anmälan skickas ut för att höra berörda parter och även ofta innebär att den kommunala nämnden förelägger verksamheten om lämpliga försiktighetsmått eller ett förbud, bör detta förfarande vara tillräckligt för att säkerställa att orimliga risker för människors hälsa och miljö undanröjs samtidigt som reglerna inte blir så betungande att bara de allra största lantbruken i praktiken kommer att ha möjlighet att använda sig av återvunnet avloppsvatten för bevattning vid torkperioder.

I övrigt har nämnden inget att yttra.

Hans Malmqvist

Ordförande i bygg- och miljönämnden, Herrljunga kommun